

[Undervisningsministeren.]

interesse for mig at få det at vide. Jeg har naturligvis ikke på noget punkt villet sige, at med dette forslag er det, som jeg anser for ønskeligt for den studerende ungdom, opfyldt. Jeg har tværtimod sagt, at jeg meget gerne vil gå videre, men at man ind i sine overvejelser af, om de beløb, der stilles til rådighed, er rimelige, også måtte tage hensyn til den øvrige del af ungdommen, som også er under uddannelse, men ikke kan falde ind under disse regler, og denne sammenligning er ganske berettiget. De unge studerende vil også være enige med mig i, at de ikke skal have en særstilling fremfor andre unge. I øvrigt er det ikke alene unge studerende ved universiteterne, der kan komme i betragtning. Det ærede medlem vil have set, at det også drejer sig om et stort antal andre unge end lige netop dem, der uddanner sig ved universiteterne og de højere læreanstalter.

Jeg har altså ikke sagt, at disse beløb er tilstrækkelige; jeg kunne ønske dem højere. Jeg har sagt, at set i forhold til den almindelige økonomiske stilling i landet, og hvad der må anses for politisk muligt at vinde almindelig tilslutning til, må det ligge omkring disse tal, og jeg vil naturligvis meget gerne gå videre, hvis det ærede medlem og andre mener det forsvarligt. Det ærede medlem har ingen grund til at tage sagen på den måde, det ærede medlem gjorde, og han har navnlig slet ingen grund til det, hvis han ikke selv er indstillet på, at vi skal kunne bruge betydelig større beløb end dem, der her er tale om, til det formål, vi drøfter.

Hvad skolelovene angår, vil jeg hellere vente, til de kommer til almindelig drøftelse her i tinget, men jeg må måske gøre det ærede medlem, der siger, at studentereksamen vil blive forringet ved de nye forslag; opmærksom på, at han kan få en kendt rektors ord for, at blandt hans bedste elever i gymnasiet findes de unge, der kommer fra en skole, hvor man efter en 7-årig folkeskole har et 2-årigt præliminærkursus; derfra henter han sine bedste elever til sit gymnasium. Mon der ikke deri ligger et udtryk for, at man meget vel under de nye skolelove vil kunne give børnene og de unge en uddannelse, der gør

det muligt for dem at tage en studentereksamen med samme gyldighed og i samme omfang som nu? Det var det, jeg sagde til det ærede medlem.

Ragnild Andersen: Jeg vil gerne udtrykke min glæde over, at den højtærede minister såvel i første som nu i anden omgang sagde, at det ikke var hans mening med lovforslaget, at vi skulle holde os inden for de foreslåede, som ministeren sagde, beskedne rammer i lovforslaget, men at han i hvert tilfælde var villig til, for så vidt der kunne blive enighed med yderligere forbedringer ud over dem, der findes i lovforslaget, at gå ind derfor, for det fortæller noget om mulighederne for at få gennemført en bedre lov end den, vi her står over for.

Det ærede medlem hr. Heick understregede udtalelsen om, at vi skulle tage hensyn til den økonomiske stilling. Til den bemærkning vil jeg sige, at man kan jo spare så meget på skillingerne, at det kommer til at betyde, at dalerne ruller. Når ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Heick, siger, at vi må have dækning for udgifterne, så er det rigtigt; vi skal have dækning for de udgifter, der i det hele taget kommer på statsregnskabet, og det har vi da også, vi har jo ikke underskud på statsregnskabet. Men jeg vil gerne sige, at investeringen i ungdommens uddannelse er den bedste investering, vi kan foretage, for det er en investering i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Per Hækkerup: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtages dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 21. februar, kl. 13 med følgende dagsorden: